

31 de outubro de 2012. ADEGA vén de coñecer que a concentración de **microcistina** na auga potábel de Caldas acadou de novo valores récord:

0,58µg/l

o 28 de setembro e

0,7µg/l

o 19 de outubro. Malia a que o valor límite de referencia é 1µg/l

(RD 140/2003), hai que ter en conta que esta toxina ten efectos acumulativos, polo que a presenza na auga de calquera cantidade xa é preocupante. Neste senso, a

[OMS](#)

recomenda unha

inxesta diaria tolerábel

(IDT) de

0,04µg/kg/día

. Isto significa que coa concentración de toxina da traída Caldas o 19 de outubro (0,7µg/l)

todas as crianzas de menos de 17,5 kg de peso que beban 1l desta auga ao día

xa

superarían a IDT recomendada.

O concello de Caldas tentou ocultar esta información á veciñanza, xa que na

[web municipal](#)

que informa da calidade da auga só se publicaron 2 análises dende xuño pasado, e a

poboación debería saber que a súa saúde está en risco para tomar medidas. Para ADEGA

queda demostrada a ineficacia do tratamento con cortiza e dos sistemas de potabilización para eliminar a toxina. A única solución para reducir o risco a cero é

[abrir o encoro e liberar o Umia](#)

para evitar a proliferación da

microcystis

[Análises auga Caldas 28-9 e 19-10](#) ([1.81MB](#))

Os **300.000€** investidos no tratamento con cortiza das augas do encoro; os **700.000€** da nova captación; os

34.000€

do proxecto para a redución da eutrofización e o que se leva gastado xa nos sistemas de

tratamento da auga potábel, están sendo inúteis. E os

20 millóns

que até o 2015 está previsto gastar no "Plan Umia" serán tamén un desbaldimento de cartos públicos. Todo para

[manter o negocio hidroeléctrico do Sr. Cortizo](#)

e que o conselleiro Hernández non teña que admitir o inmenso erro, os atropelos e as corruptelas que acompañaron á construción do encoro de Caldas, no que tivo

[destacadas responsabilidades](#)

.

Acontece que apesar do eucalipto as algas non dan desaparecido do encoro, e apesar dos tratamentos a toxina non só non se elimina da auga potábel senón que está a acadar os valores máis altos dende que se fan medidas. Este feito debería preocupar ás autoridades, por canto **estase a poñer en risco á poboación** que consuma esta auga.

A veciñanza de Caldas debe saber que **están bebendo auga cunha toxina de graves consecuencias para a saúde**

. As [investigacións da](#)

[OMS](#)

teñen

demonstrado que a microcistina, xa a doses extremadamente pequenas, provoca importantes danos no sistema hepático; problemas do aparello dixestivo e graves efectos neurotóxicos sobre o sistema nervioso central. Advirte tamén a OMS de que hai probas sobre o papel da microcistina como indutora ou desencadeante de procesos tumorais e de que, ademais, presenta efectos acumulativos no organismo o que implica que

non haxa unha dose mínima de seguridade

.

Dados estes efectos acumulativos, habería que eliminar toda carga tóxica da corrente de auga. Os sistemas oxidativos de depuración non dan degradado totalmente a microcistina. É máis, nestes procesos poden producirse outros **compuestos con alto poder canceríxeno**: O cloro ou hipoclorito da lugar a cloroderivados, todos eles canceríxenos. E co ozono, libérase o benceno ligado na molécula de microcistina, que é tamén un composto de comprobado poder canceríxeno e efectos acumulativos.

A solución máis efectiva, barata, respectuosa coa lexislación e xusta para coa cidadanía e o ambiente é pois a [apertura do encoro e a liberación do río](#) . O conselleiro Hernández debería asumir os seus erros e deixar de facer o xogo a Cortizo, en lugar de seguir desbaldindo cartos públicos e experimentando coa saúde da poboación que se abastece do Umia.

